

Матеріал для друку взятий -
<https://www.facebook.com/profile.php?id=100012196534605> Віктор Янкевич

Видання склала і підготувала до друку - провідний бібліотекар
ЦРБ ім.П.Тичини В.Кліщенко

Наша адреса:

Центральна районна бібліотека ім. П.Тичини
вул. Митрополита Андрея Шептицького,
тел. +38-093-204-99-19

24 лютого 2022 року Україна прокинулася на світанку... Війна, що триває вже 9-й рік, вибухнула з новою силою.

Ворожа росія не змінила своїх нелюдських намірів. Але змінила нас.

Утверджуючи власні цінності та відкинувши усе зайве, ми зробили вибір.

Багато хто з наших відомих українських письменників взяли до рук зброю і стали на захист вітчизни.

Як вплинула війна на письменницькі звички та ритуали?

До уваги цикл видань, в яких будуть зібрані матеріали про їхні відчуття і думки. Впевнені, що після війни вони ще не раз порадують читачів своєю письменницькою майстерністю.

ВИПУСК 6 ВІКТОР ЯНКЕВИЧ

©ЦРБ ім.П.Тичини

Книги Віктора Янкевича ц фондї ЦРБ ім.П.Тичини:

Янкевич В. Вбивство в бібліотеці на Ринку, 9 : [повість] / Віктор Янкевич. Тернопіль} : Навч.книга - Богдан, 2019. -164 с
Недарма кажуть, що письменник мимоволі може напроорокувати долю собі чи іншим, а то й передбачити явища чи події... Назва презентації детективів, котра виникла в автора спонтанно й дещо виключно, інтригуюче, зненацька стала дійсністю, справжнім жажом і для нього, й для гостей дійства, серед яких подибуємо чимало відомих в Україні особистостей.

Янкевич В. Смерть у подарунок : роман / Віктор Янкевич. - {Київ} : Темпора, 2022. - 324 с

Напрочуд гарне місто Черкаси. Окрилена романтичним коханням жінка приїздить на відомий книжковий фестиваль, який збігається в часі з передвиборчим сезоном... І потрапляє у вир карколомних, трагічних подій, підставою для яких слугує її власна складна біографія й активність гурту "добропорядних" громадян, буквально намертво об'єднаних спільною участю в збочених, садистично-сексуальних злочинах та цілком перспективним прагненням очолити міську владу.

Гарний день, аби жити : [збірка] / упоряд. Артем Скорина} - Київ : Темпора, 2023. - 329 с

Кожна історія, розказана у збірці, – унікальна, адже демонструє світовідчуження окремої, унікальної, неповторної людини. І водночас кожне оповідання – це своєрідний маркер нашої доби, у якій не бракує ні вибухів, ні наглої смерті, ні зведень із фронту, ні весіль, ні щасливих сліз, ні великої любові. Адже без любові неможливо ні створювати справжнього мистецтва, ні боротися, ні перемагати.

Жарти жартами, тільки от зображення на фото змінилося. Але це все напевно гра світла і тіней, а я собі вже ото накрутив. Хоча інколи на фото можна ж побачити більше, а на випадковому фото – й стан душі.

Я дивлюсь на людину, якій потрібно по-людськи виспатись. По-людськи – це в чистому, теплому, домашньому ліжку, де тихо і добре пахне. Я дивлюсь на людину, в погляді якої – все, чого я ніколи вже не зможу загоїти у власній пам'яті, бо пам'ять ця глибоко десь засіла й нитиме тепер завжди, як рана, яку вже не можна залікувати.

Я дивлюсь на людину, яку ще поки що впізнаю))

23

02. 09. 2024

**Рано ранесенько встану, як ніколи,
Зайчики сонячні скачуть по землі,
Мені дуже весело, йду копати
знову,
І співати радісно пісні)))
Десь далеко перший дзвоник
пролунає,
Переливи Переливи золоті,
Ну а ми сьогодні знову починаєм,
Тут копати бліндажі**

Р. С. Коли тебе так пре це вже
діагноз чи ще ні?

Обіймаю друзі

ВІКТОР ЯНКЕВИЧ
український письменник.
Член Національної спілки
письменників України з
2019 року. Автор книг
«Тенета», «Копія»,
«Відплата», «Вбивство в
бібліотеці на Ринку, 9»,
«Останній лист», «Смерть
у подарунок».

У 2009 році закінчив Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» в місті Рівне. Юрист та економіст за освітою, за фахом – бухгалтер. Працював економістом в управлінні агропромислового розвитку Кременецької районної державної адміністрації, головним спеціалістом в Державній фінансовій інспекції в Кременецькому районі, Мріяв зі шкільних років стати письменником. Спочатку писав вірші, а над прозою почав працювати у 25 років. Андрій Кокотюха вважає, що **«Янкевич – майстер несподіваного, як належить детективові, парадоксального фіналу. Який визначається фразою: «Все не так, як ви думали спочатку».**

З початком повномасштабного вторгнення доєднався до лав ЗСУ (у складі 44-ої окремої артилерійської бригади імені гетьмана Данила Апостола).

3

П Р О Р О Ч Е ?

Чекай мене, чекай, я повернуся,
Тебе і сина міцно обійму,
По полю рідному тихесенько пройдуся,
Країну вільною, я з гордістю назву.

Кохай мене, так, як колись кохала,
Нехай у ці страшні, суворі дні,
Із ніжністю в очах ти віддавала,
Всього мене, цій проклятій війні.

Молись за мене, як молилась мати,
Щоб повернув мене, у Господа, проси,
А я молитви в небо буду посилати,
Щоб допоміг те найцінніше зберегти.

Щоб допоміг пройти нестерпне пекло,
Щоб як найдовше мати прожила,
Щоб ріс мій син у світі, де безпечно,
Щоб Україна вільною була.

І, якщо хмари в небі стануть чорні.
Холодний дощ на землю упаде,
Сльози в очах бринітимуть солоні,
І ця війна мене не поверне.

Ти пам'ятай, як завжди пам'ятала,
Мій світлий образ в серці збережи,
Згадай ріднесенька, для чого віддавала,
Щоб в Україні не було війни.

ВІКТОР ЯНКЕВИЧ. 2015 РІК.

у дурці й вів би тихі світські бесіди з Наполеоном і
Цезаром (не сапатами, хоча, може, й з ними теж),
А так я можу триматися.

Хвилююся тільки за те, щоб зможти все повернути після
перемоги, хоч навряд чи вдасться повернути все.

Тримаймося.

28.02.24. Більше, ніж є насправді.
Інколи на фото можна побачити
більше, ніж є насправді. А на
випадковому фото, як от на
цьому – навіть стан душі.

Я відчуваю себе молодим
пацаном. Мені б похуліганити,
вчворити би щось таке веселе й
цікаве. Я спочатку так і робив:
снаряди виявилися зручними
«гантелями» для підтримки
форми, так би мовити))

Але разом з тим я бачу, як постарів. Посивів трохи, і
втомився.

Я страшенно сумую за родиною.

Мої хлопці, яким було по 10, 11 років, скоро мене
наздоженуть і будуть дивитися з висоти та називати
старим. Я бачу, як важко дружині без мене. Як за її
чарівною, ніжною усмішкою ховається втома, сум,
самотність і біль. Я бачу, як плаче мама. І як намагається
жартувати, а насправді стримує смуток. Батько... Я все це
бачу і від цього стає ще гірше, адже нічого не можу з цим
зробити.

Залишаються слова, що заспокоюють, і родинні розмови й
жарти, що хоч трохи підіймають настрій. І все ніби добре. І
сил в тобі хоч відбавляй. Друзі жартують, у мене тепер
вираз обличчя з відбитком «життєвої мудрості». А сивина...
Я став не тільки «мудрим», а й нівроку харизматичним))

Є тільки болото, яке нікуди не зникає і не відмивається. Є шум у вусі, який не стихає і навряд колись стихне. Мені ніколи в житті не були такими смачними звичайні сардельки. Я не написав за ці два роки нової книжки, не був на власних презентаціях. Колишній я – тепер існує десь окремо від мене теперішнього.

Два роки. У мене немає нічого, окрім моєї країни та родини. Дружина, діти, батьки, друзі. Заради них я досі тут, а не в СЗЧ, де горілочка тече, мила качечку пече. Тільки вдома, з родиною, я майже тепер не буваю. А деякі мої побратими вже не повернулись додому. Живими.

Не чекайте Перемоги. Кожного дня запитуйте себе – що ви особисто для перемоги зробили.

А ми – тут – тримаємось. Коли кажуть «тримайтесь», у людини має бути, за що і за кого триматися. В нас теж життя триває. Часом триває завдяки велетенській металевій бляшанці, що колись була кразом. Часом – життя триває випадково. От так і вживаємо.

А попереду ще довгі важкі роки.

Тримаймося. Переможемо.

27.02.24. Що ми (не)здатні витримати.

Емоції. Зараз часто відчуваєш більше, ніж готовий, більше, ніж можеш «вивезти». До всього, що з нами відбувається – неможливо бути готовим. Коли криє знайомих, ділюсь власним досвідом: вимикай нахрін емоції, якщо не хочеш, щоб емоції вимкнули тебе.

Я спалив більшість всіх своїх емоцій 24го лютого 2022 року. Знищив. Бо знав, що мене чекає. Якби не зробив цього – давно попрощався зі здоровим глуздом. А він зараз мені ой як потрібен.

Розлука з коханою та дітьми. Вічне, здається, болото.

Обстріли, вибухи, втрата друзів, окопи, бліндажі, дощ, сніг, холод, крики, кров... Якби не знищив, не сховав емоції десь глибоко в собі, сидів би десь вже, мабуть,

24.02.2022. ВІЙНА...

Друзі!!!

25.02.22. Я для себе вирішив все швидко, в той самий момент, вчора о 07:00, як тільки дізнався про вторгнення. Вже о дев'ятій був у військоматі. Тоді медкомісія. І от мені вже пишуть, що я солдат.

Друзі!!!

Не час для довгих роздумів. Не час для страху. Не час для паніки. Зараз рішення треба приймати швидко і вони повинні бути правильними. Україна, Наші батьки, діти, кохані дружини, потребують захисту. Хлопці, що безжально б'ють московське падло, потребують допомоги і підтримки. Цю навалу орків мусимо зупинити. І обов'язково зупинимо, виженемо з нашої землі. Все буде Україна. Перемога буде за нами. Слава Україні!!!

03.03.2022

3 Дням ПИСЬМЕННИКА!!!

20.04.2022
Працюємо!!!

25.04.22. Дорогі мої друзі!!!
ХРИСТОС ВОСКРЕС!!!
Двадцять чотири години разом
після двох місяців розлуки
Один день і одна ніч.
Так мало і так багато водночас.
Та інколи за такий малий
проміжок часу можна встигнути
зробити більше, ніж за все
життя!!!
Дякую кохана Анічка за
кохання і вірність, за підтримку
і розуміння, за те, що ти у мене Є
Кохаю тебе моє сонечко.

**А всім нам у цей
день хочу побажати
ПЕРЕМОГИ!!!
Перемоги, а тоді
миру, на довгі довгі
роки!!!
Слава Україні!!!
ХРИСТОС
ВОСКРЕС!!!**

15.01.24. Спостерігаю і бачу

Зараз усе, що було звичним, відкривається інакше.
Я бачу наші рідні поля й посадки з висоти в 1000 метрів.
Неймовірна зимова краса.
Якщо в Європі все зроблено під лінійку (я знаю, я бачив)
то в нас в Україні – такий собі упорядкований хаос, і це
прекрасно. Нічого красивішого я в житті не бачив, хіба
лише гори, за якими сумую найбільше бо тут одні лише
рівнини й більш нічого. Поля та посадки. Наші. Рідні.
Українські. Єдині й неповторні. Незрівнянні. Наші.
Коли я писав «Тенета 2.0», навіть письменницької уяви
забрало, аби подумати, що книжка мандруватиме
такими шляхами, а моїми читачами будуть мої
побратими.

24.02.24. Два роки... Два ненависні мною роки на цій ненависній мною війні.

Що можна сказати?

Від тієї людини, якою я йшов 24 лютого 2022 року о 09:00 у
Кременецький військкомат не залишилося й сліду. Її
просто знищили, розтоптали, спалили і розвіяли. Поки що
морально, не фізично. Хто? Люди.

Ті, кому до сраки війна і все, що з нею пов'язане.

Моє «улюблене» за ці два роки: фрази "ну що там, ще
довго?", "а там стріляють?", і класика – "а що? життя триває".
На перше-друге хочеться відповісти просто поїдь і
подивися, підними жопу з дивану та виконай свій
обов'язок. А на останнє...Триває, курва. Ще й як триває.
Тільки ось тут воно триває інакше: з не дуже теплою ямою
замість теплої ліжка. В таких ямах часом на голову
сиплеться земля. А ось цієї ями, в якій я колись – ще не
такий злий стою на цьому фото – вже взагалі немає. Ми в
отаких ямах не ниємо про «мальдіви», про те, як нам
важко, бо для мене зникло «важко». Зникло «смачно».
Зникло «тепло».

☺
Все перекрутилося і стало з ніг на голову.
Все, здається, стало не так, як має бути.
Але підсумки підбиватимемо по закінченні.
☺ От тільки, як ми потім будемо в очі один одному дивитися? Оце питання. Побачимо. А зараз...
☺ Окопна свічка створює новорічний настрій. Вороги доповнюють його новорічними, майже салютними, вибухами та снарядними подарунками.
☺ Я живий. Мене гріють мої люди-вогники. Бо розчарування одне в одному – найстрашніше, що може з нами статися.
☺ Шануйтеся. Бережіть себе. Бережіть одне одного. Де би ви зараз не були – за святковим столом із родиною, за святковим столом, повлячи дві галочки в повідомленнях від рідних, котрі, як ось ми, гріються вашим теплом і окопними свічками.

18

☺ **Але ми вистоїмо. Обов'язково. Все інше після перемоги.**

12.01.24. Зігривальне)))

☺ Так холодно, що моя ще трішки лиса голова – в шапці Гріємось підсмаженими сосисками, ковбаскою, жартами подруг з письменницького тилу, які вночі на мене зляться за ковбаску та розповідають про «дієтичні трупаки» (навіть не питайте – вони кого хочеш з розуму зведуть).

☺ Вчора було так холодно, що відчув, як трусяться руки. Дебільне відчуття. Коли на війні від холоду трусяться руки.

Гріємось горілками та жартами. Горілки – це не про спиртне, якщо що. Це такі горілки, які горять вогником. Іноді жартуємо з повним ротом сардельок, зате не голодні. Ще тепленько в спальнику, тільки щоб було тепленько, його теж треба спочатку нагріти. Але найбільше моє зігривальне – мої люди. Мої вогники.

04.05.22. Привіт друзі!!!!

Як ваші справи???

Мене тут запитали чи хочу я додому і дуже здивувалися почувши відповідь. Ні, не хочу!!! Як так? Чому? А дружина, діти, батьки???

Бачили б ви мою чарівну посмішку (за що себе люблю то за талант і за скромність). Я дуже сумую за батьками, за дітьми, за коханою дружиною, за друзями, за моїм рідним Кременцем і не менш рідним Львовом.

7

Я їх дуже люблю. Але я не хочу додому. Я там де маю бути. А от чого я дійсно хочу, так це ПЕРЕМОГИ!!! А от коли ми перемаємо (а я в цьому не сумніваюся), коли виженемо з нашої землі довбану москальноту, а тоді зачистимо все гарненько, от тоді можна і додому!!! А поки що... Працюємо!!!

Слава Україні!!!

Смерть ворогам!!!

06.05.2022

**ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ФОРУМ
ВІЙСЬКОВИХ ПИСЬМЕННИКІВ**

**"ЦІКАВІ ЛЮДИ
В ГОСТЯХ У ЛЮДИ"
ВІКТОР ЯНКЕВИЧ.**

**про творчість, війну,
кохання**

і нашу майбутню Перемогу.

31.05.22.Треба щоб всі так робили. ВСІ!!! В кафе, ресторанах, кіно, книгарнях, театрах, кіосках, скрізь, ось так брали і вчили однією простою фразою "Я вас не розумію"! Втікли від війни, розумію. На Західній Україні прийняли, обігріли, забезпечили всім необхідним. Всім!!! Від їжі до одягу і житла. Так поважайте тих до кого приїхали. Поважайте нашу мову, нашу культуру, наші традиції. В чому проблема? Поїдете в Польщу, будете ж по польськи говорити. Будете 100% бо вибору не буде. А у цій фразі, яку сказала жінка на відео, взагалі Дуууууже глибокий сенс "Кого перших почали бомбити, рускоязычних". Задумайтеся. А я їй сказав би інше. Кого перших прийшли "асвабаждать"?

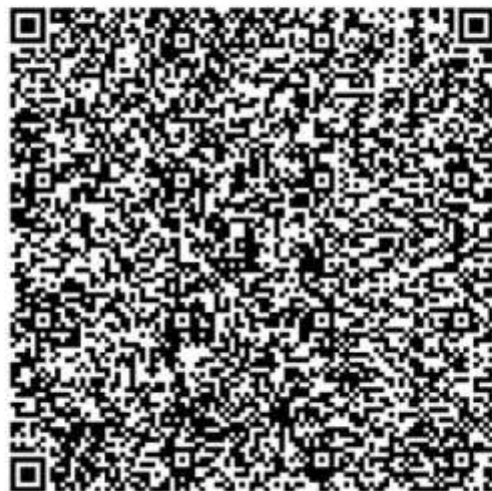
8 І для всіх дуже розумних. Те, що я кажу, моя особиста думка і я її не зміню. Не пробуйте переконати мене в протилежному, ви тільки потратите свій час. Все буде Україна!!!

ЧИ ПИШЕТЬСЯ ПИСЬМЕННИКАМ НА ВІЙНІ?

**"ОСТАННІЙ ВІЙ"
СЛОВА ВІКТОР ЯНКЕВИЧ
ВИКОНУЄ ІГОР ХАРАЧКО**

**МАЙСТРИ СЛОВА ПРО ВІЙНУ.
ВІКТОР ЯНКЕВИЧ**

То я так, просто. Я сьогодні відмиюся, відчищуся, а завтра знову в болота.

30.12.23. Як ще можна прикрасити домівку до свята .

¶Кирка, попата та якісні тактичні рукавички – щоб шкіра рук залишалася ніжною та доглянутою.

¶З вогниками проблем немає)) Вогники – регулярні, не потребують додаткових джерел живлення, яскраві та запальні.

¶Насправді ж, хочеться, щоб було затишно. Хочеться не звикати. Хочеться не забути інакший затишок. Справжній. Тільки ось такий – теж справжній. Бо він про нас – зараз.

31.12.23. Я довго думав, що написати, і не придумав.

Підбивати підсумки року?

¶Для мене є дата, коли я пішов на війну, 24 лютого 2022. Буде дата перемоги, от тоді й підіб'ю якісь підсумки. А зараз... Зараз я відчуваю трохи злості й розчарування.

¶Я був впевнений, що повномасштабна війна, як ніколи і назавжди, об'єднає всіх українців. І з початком так і було, але... Минуло майже два роки. Що ми маємо зараз? Купу тупих дрібних срачів. Ті, хто ні на мить не бачив війни – втомлені від неї більше, ніж ті, хто вже он два роки не вилазить з окопів і бліндажів. Ніж ті, кого майже два роки чекають їхні рідні. Живими.

¶У Львові за українську мову звільняють з роботи, а у Дніпрі за російську – ні.

Російські серіали б'ють рекорди переглядів.

Замість того щоб згідно з конституцією піти у військкомат і стати на облік, а коли треба буде, піти і захищати – Україну, своїх рідних і близьких, свій Дім – чоловіки втікають і ховаються. Створюються цілі чати, які повідомляють, де і коли роздають повістки щоб, не дай Бог, "не попастися та не піти на війну".

¶

05.12.23 Мені би пасували 30-ті роки.

Я жив би у Львові. Був би письменником-хуліганом. Батяр, здається, це називається в Львові. Тако вставав би зранку, збирався отак, як на фото, гарненько та йшов би кудись на каву. По дорозі шибнув би цигарку в якогось роззяви, може, кошельочок підрізав би. Потім писав би цілий день, а тоді – в якийсь місцевий бар по стаканчику пропустити.

Звісно, я був би письменником!

Писав би детективи, триплери. Те, що й зараз. Підтримував би українських націоналістів. Може, був би навіть членом оун.

15.12.23 А то наше болото, з якого ми вибралися.

Танкісти по дорозі з позиції везли на евакуацію хлопця. Це був його перший день, перший виїзд у зону бойових дій.

Мінометник. Йому мали показати, де він працюватиме. Він провів лише кілька годин на позиції. Прилетіло – і йому відірвало ногу.

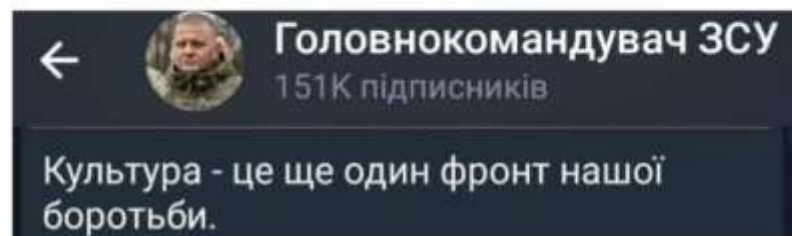
Через дощ і болото його важко було евакуювати, от танкісти й підхопили його дорогою. Зупинилися біля нас, щоб перемістити хлопчину з танка в машину.

Щойно евакуаційна машина поїхала, нас почали крити. Дві години змушені були сидіти в укритті під щільним вогнем противника. Закріпили все це москалі залпами градів.

***

10.10.22. Так. Ще й який. І ми не повинні програти, значить будемо боротися.

19.10.22. Що таке щастить.

Це коли ти зробив операцію, а через два дні стався рецидив і тобі повторно будуть робити ще одну операцію!!! Таке буває лише в 2% людей!!! І я в їх числі. Кличте доктора Хауса, я чув в нього класні знеболювальні, мені якраз такі треба. Жартую, все є. Так що "курорт" в лікарні продовжується ще на тиждень. А ви тим часом не забувайте Донатити на ЗСУ. Молитися за Україну. І паскудити мордорипих мозкальських свинособак (хотів поставити емої але надто гарні тваринки). Ну, а ЗСУ (і мої хлопці, які мене чекають "там" в тому числі) знають, що робити. Всіх люблю, цілую, обіймаю. Все буде Україна. Напишу, як тільки прийду до тями після споглядання фантастичних снів під наркозом (скажу по секрету, вони (лікарі) мені минулого разу не дали додивитися до кінця, може тому і стався рецидив). Все!!! Всім здоров'я!!! Скоро почуємося побачимося!!! Па.

28.10.22. Вауууу!!! Ваууууу!!! Ваууууу!!!

Яка ж вона класна!!!

І я не тільки про обкладинку...

Ви готові до нового напруженого божевільного жорсткого кривавого триперу, який не дозволить вам заснути доки ви не дочитаєте до останньої крапки? Тоді вперед!!!

01.04.23. "Бути українцем - це не лише бути готовим до кінця світу, але й мати плани на потім"

ТРИМАЙМОСЯ ДРУЗИ, ВСЕ БУДЕ УКРАЇНА

02.04.23. Вибачте, може я чогось не розумію, поясніть мені дурню по простому. В нас дев'ятий рік війна з росією, яку відкрито підтримує російська церква освячуючи зброю і благословляючи військових на вбивства українців. В цей же час представництва цієї так званої церкви спокійно собі були в Україні розганяли московську пропаганду, не визнавали Україну, як державу, кляли нашу українську церкву, і відсилали гроші, які їм несли українці, в москву. Потім тіж таки гроші вкладалися у війну і перетворювалися на зброю, якою вбивали українців. Поки що все правильно? Чи може я щось плутаю? Йдемо далі. Зараз нарешті, і я цьому щасливий, цю нечисть виганяють потрохи з нашої землі. Правильно роблять, бо де ж це бачили, щоб просто в серці України були вороги повністю підпорядковані фсб, і які відкрито підтримують війну. Але сенс навіть не в тому. На їх захист стають громадяни України, і навіть ті, сини, батьки, діти яких зараз на фронті. Тобто люди підтримують тих, хто закликає їх і їх рідних вбивати. Несуть їм гроші, які потім перетворюються на зброю. І т. д. Що це взагалі таке? Цьому є якесь пояснення? Я правильно тут все написав чи щось забув? Може я дурень не так все розумію? Скажіть мені, що за х.я відбувається?

28.10.23 Відпустка наче сон!!!

Відчуття, наче я просто заснув на якусь мить десь тут, в окопах півдня. І наснився мені мій дід, кохана, мої батьки і діти. Я щось робив, кудись поспішав, не встигав чогось важливого зробити. І вів себе, здається, зовсім не так, як хотілося. А потім раптом БАХ!!! і я проснувся. Знову тут. На місці. На війні. Та все ж ця мить була безцінна, нехай навіть ось таким коротким сном.

30.10.23 ... Бо дорога назад - то неволя,
А ховатися в лісі не будемо ми,
Ми підемо вперед - і здобудемо волю,
України своєї ми вірні сини...
А яка ваша улюблена повстанська???

02.12.23 Чому трилери?

Колись я казав, що люди читають трилери, щоб полоскотати собі нерви, вирватися з буденності та поринути в світ, де серце починає битися швидше, де мозок починає працювати інакше, де є емоції, які ніколи не відчуєш в звичайному житті.

Я й зараз кажу, що хочу писати трилери. Нерви поскочуть тепер інакші звуки, буденність перетворилась на світ, у якому серце постійно б'ється прискорено або назавжди зупиняється. Тепер відчуваєш усе, чого ніколи не відчував у звичайному житті.

Я й зараз кажу, що хочу писати трилери. Трилери стали ніжнішими від реальності.

Цю боротьбу ми програти не можемо, як і не можемо програти війну. Лише перемога на всіх, так би мовити, "фронтах" забезпечить майбутнє України, такої України, в якій я хотів би щоб жили мої діти, внуки і правнуки. Цей фестиваль книги **VIA CARPATIA СЛОВО У ВІЙНІ** це одна маленька, але значуща, перемога у боротьбі за Україну. Більше таких фестивалів, більше української книги, більше слів і емоцій. Попереду в нас ще багато роботи.

Хочу щиро подякувати Таня Пилипець і всім організаторам фестивалю за можливість провести вихідні в компанії прекрасних людей. Пофестивалити так би мовити. Ви дали мені шанс збагатитися енергією на довгі місяці вперед. Ви неймовірні!!!

14 Я хочу подякувати всім хто був поряд в ці дні (не буду розписувати бо боюся когось не згадати і образити цим). Подякувати за обійми, підтримку, пораду, посмішки, розмови, думки. Дякую, що ви зі мною і розумієте. Окремо відзначу лише зустріч з чоловіком, поезія якого грає на струнах моєї душі і дозволяє відчувати всі емоції світу. Олександр Лисак. Я щасливий, що ми нарешті розвіртувалися.

І на остаток. Побільше таких фестивалів, більше української книги, всього українського. Ми обов'язково переможемо

СЛАВА УКРАЇНІ

P. S. В мене було непереборне бажання поїхати з фестивалю не попрощавшись, бо прощатися це так печально, але я не зміг, може й на краще.

Обіймаю всіх

27.10.23 Відпустка всьо!!!

Працюємо далі...

21.06.23. Так!!! На Книжковому Арсеналі мене, звісно ж, не буде!!! Але там буде частинка мене, мої книги!!! Купіть книгу підтримайте автора, все просто))) Обіймаю всіх!!! Обов'язково зустрінемося після перемоги))) Я стільки всього маю вам розказати, та поки... **Працюємо. Все буде Україна!** 🇺🇦

06.07.23. Дивіться хто тут з нами воює!!! Допомагає, так би мовити, боротися зі злом!!! А він на цьому знається, як ніхто!!! Король жаків, єдиний і неповторний Stephen King!!! Цікаво, а він про це знає Треба було б подякувати дідусю за підтримку.

02..09.23.

-Якщо завтра росіяни
вдягнуть вишиванку
десь за кордоном, як
ти їх розпізнаєш?
-Ніяк.
Мова - мої любі, мова!!!

18.09.23 Алярм!!! Шок!!! Сенсація!!!

Максимальне поширення, репост, пайк з вподобайкою, сердечка і т. д.!!!

Дзвоніть Залужному пишть Зеленському, або навпаки!!!

Новина може шокувати, у кого слабка психіка не читати!!!

ВЧОРА!!! Вчора я дізнався від мами страшну таємницю!!!

12 Виявляється вона НЕ НАРОДЖУВАЛА МЕНЕ ДЛЯ ВІЙНИ!!!

А ще до 24 лютого 2022 я ніде не воював, а значить не
вмію

ВСЕ!!!

Треба негайно виправити це непорозуміння!!! Мене срочно
треба звільнити!!! Відіслати додому до сім'ї дітей і батьків!!!

ОБІЦЯЮ!!!

Вміло і спритно ховатися від військкомату!!! З кожної
зарплати донатити на ЗСУ 20... хоча... гуляти, так гуляти,
100 гривень!!! Ходити виключно у вишиванці і кричати
"Слава Україні" кожні 15 хв. Підіймати економіку країни, бо
бачу, що без мене діла не буде!!! А ще написати книгу і
іздити з презентаціями Україною і Європою розвиваючи і
рекламуючи культуру України, бо там без мене теж якось
не то. Від продажів, Бог з ним, 10% на військо!!! Якщо щось
забув пишть в коменти, зроблю все.

Давайте разом виправимо це!!! Бо тут, навколо мене, всі
народжені для війни і вміють воювати з дитинства, мені з
ними некомфортно!!!

**Р. S. А якщо серйозно то я там де й маю бути і буду тут до
нашої перемоги!!! Слава Україні!!!**

21.09.23.Увага!!! Надсекретна
інформація!!!

Знайомтеся, це... Кантузік!!!

Він не хотів показувати своє
обличчя, але... я таки зумів
сфотографувати його

Думаєте це просто собака???

Ха ха ха ха ха ха ха

Ні

Кантузік біозброя Біотехнічний

наномонстр. Вирощений в суперсекретній біолабораторії
НАТА в Карпатах. Ще в пробірці в нього було вживлено
п'ять мікрочіпів, а звичайна кров замінена смарткров'ю з
нанобатами!!! Органи чуття посилені в сто разів!!!

Кантузік був засланий на південь України англосаксами за
прямим наказом рептилоїдів ще до повномасштабного
вторгнення

Тепер цей біоорганізм під кодовою назвою "Масон" по
зашифрованій Пентагоном кличці "Кантузік" допомагає
ЗСУ. Своєю поведінкою показує, що коли звідки як на якій
висоті і з якою точністю. **Пишу без ком щоб заплутати
ворога.** Зібрану інформацію передає за допомогою
вживленого GPS трекера через надсекретні супутники
NASA на суперсекретну базу NATA

Інформація не для поширення. Секретність сеперсерйозна
18.10.23 фронту у світ книг

VIA CARPATIA СЛОВО У ВІЙНІ

На два дні я потрапив у чарівний світ книг, зустрічей,
презентацій, важливих і жартівливих розмов, обіймів, сліз і
посмішок, спогадів і роздумів про майбутнє. Багато хто не
любить коли кажуть "культурний фронт", мовляв фронт у
нас один, але я дозволю собі не погодитися. Боротьба за
культуру, історію, релігію, мову тривала десятиліттями,
якщо не століттями, і триває зараз.

13